

tentaplugg.nu
av studenter för studenter

Kurskod	UMU-14401
Kursnamn	Spanish A1
Datum	
Material	Sammanfattning
Kursexaminator	
Betygsgränser	
Tentamenspoäng	
Övrig kommentar	Innehåller frågor/ begrepp med svar för tentan fonetik, moment 3, på spanska distans kurs. Min egen sammanfattning inför tenta. Uppladat av: Fonetik

Spanska

- **Skillnaden mellan fonetik och fonologi:** Fonologi är läran om ljudet medan fonetik är den konkreta realiseringen av ljuden i talet.
- **Fonem:** Är en betydelseskiljande ljudenhet.
- **Fonotax:** olika språks regler för hur ljud får kombineras.
- **Finns minimala par i r-ljuden?** Ja det finns minimala par. Exempel caro, carro dvs. olika fonem.
- **Vad innebär begreppet minimala par?** Det är jämförelsen mellan 2 ord som skiljer sig endast med ett fonem.
- **Vad är allofoner?** Variant på uttal som inte är betydelseskiljande. En variant av ett fonem och fonemet uttalas.
Ex: *S* kan uttalas på olika sätt beroende på hur de kommer ut i talet. *Hög, hör, suecia uttals som s eller läspande. Corazón på samma sätt.*
- **Stavelsegräns:** I svenskan är ordgränsen också stavelsegräns men spanskans strävan efter öppna stavelser gör att ordgränsen många gånger inte är stavelsegränsen
- **Konsonantbindning:** Konsonant före vokal bli ett enda ljud.
- **Sinalefa:** Vokalbindning mellan orden. Stavelsegränsen träder över ordgränsen.
- **Hiatus:** Två vokaler möts och bildar olika stavelser. Finns i båda språken. Vanligt med accent på ena vokalen. Ex: País.
- **Diftong:** Två vokaler som läses ihop, innehåller ett *i* eller ett *u*.
Ex: Quito, sierra, paus.
- **3 uttalsaspekter brukar ingå i en prosodi:** tryck (variation i ljudstyrka) intonation (variation i tonläge) och kvantitet (variation i längd)
- **Betonade stavelser:** Skiljer sig åt i spanskan och svenskan genom att i svenskan betonar man för mycket och i spanskan för lite.
Svenska är ett betoningsrytmiskt språk och svensken bör också tänka på att betona de obetonade vokalerna samt artikulera tydligt i obetonad ställning
- **Vad menas med intonation?** Betoningen är rörlig i spanskan och kan vara betydelseskiljande.
Ex: termino, término, terminó.

- **Tonassimilation:** Ett efterföljande tonande ljud som smittar av sig på det tidigare med stämbandston.
- **Kontaktassimilation:** Innebär en assimilation av artikulationsstället.
Ex: Un beso (umbeso)
- **I spanskan uttalas V som B.**
- **Spanskan:** saknar långa vokaler. I svenskan kan längden på vokalen bli betydelsskiljande men inte i spanskan. Ex: tal, tall
- **När spansktalande talar svenska:** blir det betonade stavelserna för korta. I våra öron låter det obetonat.
- **När svenspråkiga talar spanska:** blir de betonade stavelserna för långa.
- **Svensken:** Hör en tydlig skillnad mellan i och e men denna ljudgräns finns inte i spanskan och kan då uppfattas som vjet på ordet vet.
Eftersom denna gräns motsvarar deras i.
- **Svenska:** Betoningsrytmiskt
- **Spanska:** Stavelserytmtiskt.

Grund är att c+ z uttalas läspande.

- **Seseo:** När c+ z uttalas som s. Sydamerika. Ø
Kallas även desfonologización.
- **Ceseo:** När även s uttalas läspande. Andalusien.
- **S-aspiration:** När s i stavelseslut uttalas h.
Ex: ehte (este)

Grund är att ll uttalas l+j

- **Yeismo:** När ll uttalas som ett j.
- **Zeismo:** När ll+y uttalas som ett franskt j
ʒ ʒ Förekommer i Uruguay och Argentina.
- **Lleismo:** När y uttalas ʎ medan ll uttalas som ett j. Förekommer på kanarieöarna och delar av Colombia.

Vid Ja och Nej frågor: har spanskan ett mer stigande tonläge i slutet än vad vi har i svenskan.

En spanskspråkig kan bli förvirrad när en svensk bibehåller sin intonation på spanska då dom kan uppfatta det likväl som ett påstående.

- *b en embargo:* uttalas frikativt inuti ord eller ordgrupp.
- *x en existen:* Skriftens x mellan vokaler uttalas *gs, ks*.
- *g:* uttalas frikativt inuti ett ord. γ
- *b: β inuti ett ord och mening i spanskan. Uttalas klusilt inledningsvis i mening.*
- *X: uttalas gs eller ks mellan 2 vokaler. Uttalas s före tonlös konsonant p,t,k. Ex. texto*
- *y: blir tillsammans med efterföljande vokal ett eget ljud. Tenderar att uttalas som affricata efter l, n och efter paus $d\zeta$*
- *d: uttalas klusilt initialt i ord, annars frikativt δ*
Faller bort mellan 2 vokaler.
- *t: aspirerat i svenskan initialt. Alltid oaspirerade i spanskan*
- *m: nasaler i ordslut uttalas alltid n.*
- *ng: skulle uttalas som ett nasalt n och ett klusilt g i spanskan.*
- *I+v: bildar diftong och uttalas j. Ex: Triunfo.*
- *r: I ordslut uttalas med en enkelt slag mot tungan.*
- *r: Initialt i ord uttalas med flera slag mot gommen.*
- *s före r försvinner. Ex: la-rosas*

- *Apikoalveolart s: Uttalas nästan som ett läspljud men ändå inte. Utbrett i Madrid. I fonetisk skrift ingen skillnad mellan predorsalt s (svenskt s) och apikoalveolart s.*

När r och l följer tonlös konsonant som p,t, k blir dessa ljud tonande. I svenskan assimilerar däremot tonlösheten i båda riktningarna.

Reduktion: Innebär att vokalljud i obetonad ställning reduceras. Uttalet blir ett s.k amöbauttal ə

Saknar bokstav i vanlig mening men i brist på annat används bokstaven e.

Ex: medicin, tjugo, martes, especie.

Kategorisk perception: Innebär att gränsen för vokalgrupperna finns på olika ställen i olika språk. Vi uppfattar däremot inte varandras gränser i respektive ljudland.

Ex: Ett u i spanskan kan uppfattas som o eller å av svensken. Spansktalande hör inte skillnad på vit och vet.